

23) Ἀποικίαι. Ἰωνικαί· ἐκ Μιλήτου, Σινώπης — Ἡ Μεσημ-
βρία ἦτο δωρικὴ ἀποικία.

24) Πολλάκις συνώδευον τὰ σιταγωγὰ πλοῖα τριήρεις πρὸς προφύ-
λαξιν ἀπὸ τῶν ἐπιθροικῶν ἐπιδρομῶν. Πρὸς Δ η μ: πρὸς Λ ε π τ., 30,
ἐνθα ὁ λόγος περὶ τῆς ἐλευθεριότητος τοῦ ἄρχοντος τοῦ Κ. Βοσπόρου
Λ ε σ κ ω ν ος ἐπιτρέψαντος τὴν ἐξαγωγὴν σίτου ἄνευ τέλους. Ὁ Ξέρξης
ἐν Ἀδύμφῳ ὡν εἶδε πλοῖα ἐκ τοῦ Πόντου σιταγωγὰ διεκπλέοντα τὸν Ἑλ-
λῆσποντον καὶ εἰς Ἑλλάδα μεταβαίνοντα (Ἡρόδ., Ζ', 147).

25) Τοῦτου ἕνεκα ὁ Φίλιππος προσβαλὼν τὸ Βυζάντιον κύριον σκο-
πὸν εἶχε νὰ παρενοχλῇ κατὰ βούλησιν τὴν σιτοπομπεῖαν τῶν Ἀθη-
ναίων. Ὅρα τὰ ἐν Π ε ρ ῖ Σ τ ε φ. τοῦ Δ η μ. 254, 307.

26) Δ η μ. πρὸς Λ ε π., 31. Ὅρα καὶ τὸ ἀξίωμα τῶν Σ ι τ α -
φ υ λ α κ ω ν.

27) Richter αὐτόθι σ. 30.

28) Ἡ Θεοδοσία καὶ ἡ Φαναγορία ἐχορήγουν 180.000
μεδίωνων σίτου ἐτησίως εἰς τὸν Μιθριδάτην ἥτοι πᾶσιν εἰκοσι καὶ πέντε
ἑκατομμ. λίτρων. Ὅρα Atlas Univers d'Hist. et de Géogr. ὑπὸ
Bouillet σ. 829 στ. α' (ἔκδ. 1872)

29) Stretto di Calfa.

30) Τῷ 1793 ἰδρύθη, καὶ τὸ Ταϊγάνιον τῷ 1697.

31) Σημειούμεθα τοὺς κυριωτέρους. Πᾶς τις δύναται ἀνατρέχων
εἰς καταλλήλους χάρτας νὰ ἀναγρῇ αὐτοὺς.

32) Ἡ ἡμετέρα αὐτοκρατορία κατὰ τὴν Γεωγραφίαν τῆς
Ἑμπορίας καὶ τῶν Συγκαινωμένων (Grundriss) ὑπὸ G.
Rothaug (ἐν Βιέννῃ 1890) ἔχει ἐμπορικὸν ναυτικὸν ἐκ 469 πλοίων, ὧν
τὰ 29 ἀτμήρη (ἐν σελ. 79).

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΚΙΤΟΛΟΓΙΚΑ

ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΒΙΘΥΝΙΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ

Α'. ΠΡΟΥΣΗΣ.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἡμετέρων Βιθυνικῶν ἡσυχολήθη ἐν τῇ συλ-
λογῇ καὶ μελέτῃ ἀνεκδότων Βυθυνικῶν νομισμάτων μὴ συμπεριληφθέν-
των ἐν ἐτέροις νομισματικοῖς συγγράμμασιν. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μεγά-
λου καὶ κλασικοῦ συγγράμματος τοῦ Mionnet καὶ τῆς ἡμετέρας συλ-
λογῆς ἐρεϊδόμενος συνέγραψα ὁλόκληρον νομισματικὴν μελέτην, ἐν ᾗ
πραγματεύομαι περὶ τῶν νομισμάτων πέντε διασήμεων πόλεων τῆς Βι-
θυνίας, ἥτοι τῆς Προύσης, Νικομηδείας, Νικαίας, Κίου καὶ Ἀπαμείας.
Ἀποσπῶντες οὖν ἐκ τῆς τοιαύτης ἡμετέρας νομισματικῆς μελέτης
ἐρχόμεθα πρῶτον δημοσιεῦσαι τὰ περὶ Προύσης.

Γνωστὸν ἐστὶν ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι ἡ Προῦσα ἀπὸ τοῦ 73 ἔτους π.
Χ. ὀριστικῶς ὑπετάγη ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν κυριαρχίαν, συγκαταλεγμένη
μεταξὺ τῶν ἐλευθέρων πόλεων τῆς ὑπὸ Ἀνθυπάτου μὲν τὸ πρῶτον (Pro-
consul), κατόπιν ὑπὸ Στρατηγῷ (Praetor) καὶ βραδύτερον ὑπὸ Προ-
σβευτοῦ τοῦ Σεβαστοῦ καὶ Ἀντιστρατήγου (Legatus Augusti et
Propraetor) διοικουμένης Βιθυνίας. Ἐκ τῶν πρώτων ἀνθυπάτων τῆς
Βιθυνίας καὶ τοῦ Πόντου γνωστὸς τυγχάνει ὁ Γάιος Παπίριος Κάρβων
(C. Papirios Carbo), ὃν μαθαίνομεν ἐκ τινῶν προυσαϊκῶν νομισμάτων
(ἀριθ. 1 καὶ 2) φερόντων ἀφ' ἐνὸς μὲν ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ, ἐπὶ τοῦ ἐτέρου
δὲ ἐπιγρ. ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΗΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ., τὴν Ρώμην προσωπο-
ποιημένην, καθήμεν ἐπὶ ὄπλων καὶ λαφύρων καὶ κρατοῦσαν δόρυ καὶ
Νίκην καὶ κάτωθι τὰ γράμματα ΡΩΜΗ.

Διατελοῦσα δὲ ἡ πόλις αὕτη πιστὴ καὶ μετ' εὐνοίας πολιτευομένη
πρὸς τοὺς Ρωμαίους ἀπῆλκυσε πλήρους μονονομίας καὶ ἀστι-
κῆς ἐλευθερίας. «Πολιτευσάμενοι δὲ πρὸς Ρωμαίους οἱ Προυσαεῖς εὐνοϊ-
κῶς ἐλευθερίας ἔτυχον».

Τὰ πρῶτα γνωστὰ προυσαϊκὰ νομίσματα ἐκόπησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
τοῦ Νέρωνος μέχρι Οὐαλεριανοῦ (54—263 μ. Χ.) καὶ φέρουσι τὰς προ-
τομας τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων καὶ συζύγων αὐτῶν.

Τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Προύσῃ κοπέντων νομισμάτων εἰσὶν ἐξ ὀρειχάλ-
κου καὶ τινὰ δὲ χάλκινα· ἡ τέχνη τούτων ἐστὶ κομψή καὶ λίαν ὠραία.

1) Ἑμπ. Κεφαλὴ νέαν πρὸς τὰ δεξιὰ μετ' ἐπιγρ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ,
καὶ κάτωθι ἡ χρονολογία ΔΚΣ (224).

Ὅπ. Ἡ Ρώμη καθήμεν ἐπὶ λαφύρων καὶ ἐστραμμένη πρὸς τὰ
ἀριστερά, κρατοῦσα δὲ ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ μικρὰν Νίκην καὶ διὰ τῆς ἀρι-
στερᾶς δόρυ ἐπιγρ. ΕΠΗ. ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΗΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ.

2) Ἑμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Κεφαλὴ Βάκχου ἐστραμμένη νησσοῦ, κα-
τωθὶ ἡ χρονολογία ΔΚΣ (224)¹.

Ὅπ. ΕΠΗ. ΓΑΙΟΥ ΠΑΠΗΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟΣ. Ἡ Ρώμη καθ-
μένη ἀριστερὰ ἐπὶ ὄπλων κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ μικρὰν Νίκην, καὶ ἐν τῇ
ἀριστερᾷ δόρυ, κάτωθι ΡΩΜΗ.

3) Ἑμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Ἀρτεμις τῆς Ἐφέσου μετὰ τῶν ὄβε-
λῶν καὶ ἐλάφων αὐτῆς.

4) Ἑμπ. ΠΡΟΥΣΑ. Πυργόφορος γυναικεῖα κεφαλὴ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἐρως ὄρθιος στηριζόμενος ἐπὶ στήλης.

5) Ἑμπ. ΠΡΟΥΣΑ. Πυργόφορος γυναικεῖα κεφαλὴ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Πελαγία Ἀφροδίτῃ ὀρθία βλέπουσα κατὰ
πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς· ἐκατέρωθεν ἵππος θαλάσσιος.

6) Ἑμπ. ΠΡΟΥΣΑ. Πυργόφορος γυναικεῖα κεφαλὴ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Νίκη γυμνὴ, πτερωτὴ, στηρίζουσα τὴν
ἀριστερὰν ἐπὶ στήλης.

Ἑμπ. Κεφαλὴ Ἡρακλέους γενεαίτου.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ὁ Ἑρμῆς ὄρθιος κρατῶν ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ
βαλάντιον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ κηρύκειον.

ΤΑ ΤΟΥ ΝΕΡΩΝΟΣ.

8) Ἑμπ. ΝΕΡΩΝ, ΚΛΑΥΔΙΟΣ, ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Κε-
φαλὴ ἀκτινοειδῆς τοῦ Νέρωνος.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἐντὸς στεφάνης ἐκ δάφνης ἐν δυσὶ γραμ-
μαῖς.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΪΝΟΥ.

9) Ἑμπ. ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΪΝΟΣ. Κ. C. T. Δ. Κεφαλὴ δαφνη-
φόρος τοῦ Τραϊνοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Πελαγία Ἀφροδίτῃ, ὀρθία κατὰ πρόσω-
πον, ἔχουσα παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἐκατέρωθεν ἵππον θαλάσσιον.

10) Ἑμπ. ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΪΝΟΣ. ΚΑΙ. CΕ. ΓΕΡ. Δ. Κεφαλὴ
τοῦ Τραϊνοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. ΔΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΟΝ. Ὁ Ζεὺς καθήμενος καὶ
ἐστραμμένος πρὸς τὰ δεξιὰ, κρατῶν ἐν τῇ ἀριστερᾷ σφαῖραν μετ' ἐπικα-
θημένης Νίκης καὶ διὰ τῆς δεξιᾶς δόρυ.

11) Ἑμπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Ἡ Περσεφόνη βαδίζουσα καὶ κρατοῦσα
δι' ἐκάστης τῶν χειρῶν δῆδα.

12) ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΪΝΟΣ. C. . . Κεφαλὴ δαφνηφόρος τοῦ Τραϊ-
νοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ Ἀρτεμις ἡ Φωσφόρος (Lucifera) ἐνδεδυμέ-
νη μακρὰν ἐσθῆτα, βαδίζουσα πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ κρατοῦσα δι' ἐκά-
στης τῶν χειρῶν δῆδα.

13) . . . Ἑμπ. ΤΡΑΪΝΟΣ. Κεφαλὴ δαφνηφόρος.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Νίκη βαδίζουσα, κρατοῦσα ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ
στέφανον ἐκ δάφνης ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ φοίνικα.

14) Ἑμπ. ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΪΝΟΣ. Κ. C. Γ. Δ. Κεφαλὴ δαφνη-
φόρος.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑ. Ἡ Ἀνδρομέδα γυμνὴ, τὰς χεῖρας προσδεδεμένας
ἐπὶ βράχου, παρὰ τοῖς ποσὶν αὐτῆς θαλάσσιος ἵππος.

15) Ἑμπ. . . Κεφαλὴ τοῦ Τραϊνοῦ.

Ὅπ. ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ ἐνδεδυμένη χιτῶνα καθῆται ἐπὶ λέον-
τος κατακεκλιμένου, ἔχουσα ἀμφοτέρως τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς.

16) Ἑμπ. Ἐτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ κατακεκλιμένη κρα-
τεῖ διὰ τῆς ἀριστερᾶς κλάδον, ἐνώπιον αὐτῆς δένδρον.

17) Ἐτερον: ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Γυνὴ καθήμεν κρατεῖ διὰ τῆς δε-
ξιᾶς χειρὸς κλάδον, παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς ἕτερος κλάδος.

1) Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρονολογίας ταύτης στηριζόμενος ὁ νομισμα-
τολόγος Mionnet ἀνάγει τὴν ἀρχὴν τῆς Προύσης εἰς τὸ ἔτος 297 π. Χ.

ΤΑ ΤΗΣ ΣΑΒΙΝΑΣ (συστάει τον Ἀθριανόν).

18) Ἑμπ. CUBEINA. CEBASTH. Κεφαλή τῆς Σαβίνας.

Ἄσκληπιός ὁρθιος.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΥ.

19) Ἑμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. CEB. Κεφαλή γυμνῆ τοῦ Αὐρηλίου πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

ΤΑ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΟΥ ΟΥΪΡΟΥ.

20) Ἑμπ. ΚΑΙ Λ. ΟΥΪΡΟΣ. Κεφαλή γυμνῆ τοῦ Α. Οὐΐρου.

Ἄσκληπιός ὁρθιος.

ΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΔΟΥ.

21) Ἑμπ. Κ. Α. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟΣ. Κεφαλή τοῦ Κομμόδου νέου, πρὸς τὰ δεξιὰ, χλαμύς.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

22) Ἑμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΚΟΜΟΔΟΣ. ΑΥΤΩΝ.

Κεφαλή δαφνηφόρος πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

23) Ἑμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΚΟΜΜΟΔ. ΑΝΤΩΝ. Κεφαλή, δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου νέου.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

24) Ἑμπ. ΚΑΙ ΑΥΡΗΛ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

25) Ἑμπ. ΑΥ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

26) Ἑμπ. Α. ΑΙΔ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

27) Ἑμπ. ΑΥΤ. ΚΑΙ Α. . . ΚΟΜΟΔΟΣ. Κεφαλή γυμνῆ καὶ ἀγένης τοῦ Κομμόδου νέου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ χλαμύδος.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

28) Ἑμπ. ΑΥΤ. ΚΑΙ ΛΑ . . . ΚΟΜΟΔΟΣ. Κεφαλή γυμνῆ τοῦ Κομμόδου νέου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ χλαμύδος.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

29) Ἑμπ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΚΟΜΟΔ. ΑΝΤΩΝ. Κεφαλή δαφνηφόρος.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

30) Ἑμπ. . . Κεφαλή τοῦ Κομμόδου.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

31) Ἑμπ. Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

32) Ἑμπ. ΑΙΔ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

33) Ἑμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος τοῦ Κομμόδου πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

34) Ἑμπ. Α. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή δαφνηφόρος καὶ γενεοφόρος πρὸς τὰ δεξιὰ.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

35) Ἑμπ. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΚΟΜΟΔΟΣ. ΑΝΤΩΝ. Κεφαλή δαφνηφόρος καὶ ἐλαφρῶς πωγωνοφόρος τοῦ Κομμόδου πρὸς τὰ δεξιὰ μετὰ χλαμύδος.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

36) Ἑμπ. Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

37) Ἑμπ. . . Κεφαλή τοῦ Κομμόδου.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

38) Ἄσκληπιός ὁρθιος.

39) Ἄσκληπιός ὁρθιος.

40) Ἑμπ. Α. ΑΙ. ΑΥΡΗΛ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Κεφαλή πωγωνοφόρος καὶ πυργοφόρος τοῦ Κομμόδου μετὰ χλαμύδος ἐπὶ τοῦ στῆθους.

Ἄσκληπιός ὁρθιος. Ἄσκληπιός ὁρθιος.

(Ἀκολουθεῖ).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΑΡΧΑΙΟΥ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΟΥ

Πρὸ δύο ἐτῶν ὁ λοχαγὸς Μπάουερ ἀναζητῶν τὸν δολοφόνον τοῦ κ. Δαλγκλέις, σκώτου ἐμπόρου ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀσίᾳ, ἀνεκάλυψε ἐν τῷ σινικῷ Τουρκεστάν τὰ λείψανα ὑπογείου πόλεως· παρ' αὐτὴν δὲ ἐν τινὶ ἀνασκαφέντι χώρῳ εἶρε περιέργων χειρογράφων ἐπὶ φλοιοῦ σημύδας ὅπερ συμπαραελάβε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς Ἰνδικὴν πρὸς ἐξέτασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων. Τὸ χειρόγραφον περιγράφεται ὡς ἐξαχθὲν ἐκ τῆς βάσεως ἐνδὸς τῶν ἀρχαίων περιέργων ἐκεῖνων ἰδρυμάτων, τῶν εὐρισκομένων ἀκριβῶς ἔξω ὑπογείου πόλεως παρὰ τὸ Κουχάρ. Τὰ ἰδρύματα ταῦτα λέγονται ὡς ἔχοντα ὕψος 50 — 60 ποδῶν, σχήματος ὕψιλης καὶ εἰς αἰγμὴν ἀποληγούσης καλύβης καὶ εἶναι ἐκτισμένα μετὰ πολλῆς τῆς στερεότητος διὰ πλίνθων ἐξηραμένων ἐν τῷ ἀέρι. Ὁ διδάκτωρ Χέρνλ, ὅστις ἀνελάβε τὴν ἐξέτασιν τοῦ χειρογράφου, φρονεῖ ὅτι τὰ ἰδρύματα ταῦτα εἶναι βουδδικά, περιλαμβάνοντα θάλαμον, ἐν ᾧ περικλείονται κειμήλια καὶ λοιπά. Οἱ θάλαμοι οὗτοι εὐρίσκονται ἐν γένει παρὰ τὴν ἐπιάνειαν τοῦ ἐδάφους καὶ συχνάκις ἀνασκάπτονται ὑπὸ προσώπων πρὸς ἀναζήτησιν κεκρυμμένων θησαυρῶν. Οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος ἕνεκα τοῦ ὁποίου χειρόγραφον φλοιοῦ σημύδας, διασωθὲν οὕτως ἐκ τῆς πιθανότητος βλάβης, νὰ μὴ διατηρηθῇ ἐπ' ἀόριστον σχεδόν, ὅταν μάλιστα ὁ θάλαμος ἐν ᾧ εὕρεται ᾗται ἐρημικτικῶς κεκλεισμένος.

Ὁ διδάκτωρ Χέρνλ ἀνεκοινώσατο ἤδη εἰς τὴν Ἀσιατικὴν Ἑταιρίαν τῆς Βεγγάλης τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξέτασεως τοῦ χειρογράφου. Τοῦτο εἶναι γεγραμμένον ἐν σάνσκριτῇ γλώσσῃ τύπου λίαν ἀρχαίου, οὐχὶ διὰ τῶν Σαραδικῶν χαρακτήρων τῆς Κασιμύρης, ὡς κατ' ἀρχὰς ὑπετέθη, ἀλλὰ διὰ Γουπταϊκῶν χαρακτήρων, ὅτινες εἶναι καὶ πολλοὶ ἀρχαιότεροι. Ἰδιαιτέρα μέρη αὐτοῦ ἐγράφησαν ὑπὸ διαφόρων συγγραφέων καὶ κατὰ διαφόρους χρόνους, τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοῦ τμήμα δέον ν' ἀναχθῇ κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ εἰς περίοδον οὐχὶ μεταγενεστέραν τῆς δευτέρας πεντηκονταετίας τοῦ πέμπτου αἰῶνος, κατὰ τὸ 475 π. Χ. δηλ. — ἐνῶ τὸ ἀρχαιότερον τμήμα δέον ν' ἀναχθῇ εἰς ἐποχὴν κατὰ μίαν πεντηκονταετίαν προγενεστέραν.

Τὸ χειρόγραφον Μπάουερ, ὡς εἶναι ἤδη γνωστόν, εἶναι κατὰ συνείπειαν τὸ ἀρχαιότερον Ἰνδικὸν χειρόγραφον καὶ ἐν τῶν ἀρχαιοτάτων ὅσα ὑφίστανται ἐν τῶν κόσμῳ. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ πέντε διακεκριμένων τμημάτων, ἐξ ὧν τὸ πρῶτον καὶ πέμπτον εἶναι ἱατρικὰ ἔργα, τὸ δεῦτερον